

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΗ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΣΗΣ ΦΩΝΗΣ

1. Η υποτακτική σχηματίζεται στους εξής χρόνους: ενεστώτα, αόριστο, παρακείμενο.
2. Η υποτακτική παρουσιάζει αυτό που σημαίνει το ρήμα σαν κάτι επιθυμητό ή ενδεχόμενο.
3. Η υποτακτική ενεστώτα προκύπτει από το θέμα του ρήματος, το ω/η (χαρακτηριστικό της υποτακτικής, ω για τα ο και η για τα ει και ε) και τις καταλήξεις της οριστικής.
4. Η υποτακτική αορίστου είναι όμοια με αυτή του ενεστώτα, με τη διαφορά ότι ανάμεσα στο θέμα και το ω/η παρουσιάζεται το χαρακτηριστικό σύμφωνο του μέλλοντα/ αορίστου, δηλαδή το σ.
5. Στην υποτακτική χάνεται πάντα η αύξηση του αορίστου.
6. Η υποτακτική παρακειμένου σχηματίζεται μονολεκτικά (αναδιπλασιασμός + θέμα + κ + υποτακτική του ειμί) ή περιφραστικά (μετοχή του παρακειμένου του ρήματος + υποτακτική του ειμί).

ενεστώτας	αόριστος	παρακείμενος
λύ-ω	λύ-σω	λε-λύ-κω
λύ-ης	λύ-σης	λε-λύ-κης
λύ-η	λύ-ση	λε-λύ-κη
λύ-ωμεν	λύ-σωμεν	λε-λύ-κωμεν
λύ-ητε	λύ-σητε	λε-λύ-κητε
λύ-ωσι(ν)	λύ-σωσι(ν)	λε-λύ-κωσιν
		λελυκώς -κυῖα -κός ὦ
		λελυκώς -κυῖα -κός ἦς
		λελυκώς -κυῖα -κός ἦ
		λελυκότες -κυῖαι -κότα ὦμεν
		λελυκότες -κυῖαι -κότα ἦτε
		λελυκότες -κυῖαι -κότα ὦσι

ενεστώτας	αόριστος	παρακείμενος
λύ-ωμαι	λύ-σωμαι	λελυμένος -η -ον ὦ
λύ-η	λύ-ση	λελυμένος -η -ον ἦς
λύ-ηται	λύ-σηται	λελυμένος -η -ον ἦ
λυ-ώμεθα	λυ-σώμεθα	λελυμένοι -αι -α ὦμεν
λύ-ησθε	λύ-σησθε	λελυμένοι -αι -α ἦτε
λύ-ωνται	λύ-σωνται	λελυμένοι -αι -α ὦσι

ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΗ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΣΗΣ ΦΩΝΗΣ

1. Η ευκτική σχηματίζεται στους εξής χρόνους: ενεστώτα, μέλλοντα, αόριστο, παρακείμενο.
2. Η ευκτική παρουσιάζει αυτό που σημαίνει το ρήμα σαν ευχή εκείνου που μιλά.
3. Η ευκτική ενεστώτα προκύπτει από το θέμα του ρήματος, το οι (χαρακτηριστικό της ευκτικής) και την κατάληξη -μι.
4. Η ευκτική μέλλοντα είναι όμοια με αυτή του ενεστώτα, με τη διαφορά ότι ανάμεσα στο θέμα και το οι παρουσιάζεται το χαρακτηριστικό σύμφωνο του μέλλοντα, δηλαδή το σ.
5. Η ευκτική αορίστου διαφοροποιείται από την ευκτική του μέλλοντα γιατί αντί του οι έχει το αι.
6. Στην ευκτική χάνεται πάντα η αύξηση του αορίστου.
7. Η ευκτική παρακειμένου σχηματίζεται περιφραστικά, με τη μετοχή του ρήματος και την ευκτική του ειμί.

ενεστώτας	μέλλοντας	αόριστος	παρακείμενος
λύ-οιμι	λύ-σοιμι	λύ-σαιμι	λελυκώς -κυῖα -κός εἶην
λύ-οις	λύ-σοις	λύ-σαις	λελυκώς -κυῖα -κός εἶης
λύ-οι	λύ-σοι	λύ-σαι	λελυκώς -κυῖα -κός εἶη
λύ-οιμεν	λύ-σοιμεν	λύ-σαιμεν	λελυκότες -κυῖαι -κότα εἶημεν (εἶμεν)
λύ-οιτε	λύ-σοιτε	λύ-σαιτε	λελυκότες -κυῖαι -κότα εἶητε (εἶτε)
λύ-οιεν	λύ-σοιεν	λύ-σαιεν ή λύ-σειαν	λελυκότες -κυῖαι -κότα εἶησαν (εἶεν)

ενεστώτας	μέλλοντας	αόριστος	παρακείμενος
λυ-οίμην	λυ-σοίμην	λυ-σαίμην	λελυμένος -η -ον εἶην
λύ-οιο	λύ-σοιο	λύ-σαιο	λελυμένος -η -ον εἶης
λύ-οιτο	λύ-σοιτο	λύ-σαιτο	λελυμένος -η -ον εἶη
λυ-οίμεθα	λυ-σοίμεθα	λυ-σαίμεθα	λελυμένοι -αι -α εἶμεν (εἶμεν)
λύ-οισθε	λύ-σοισθε	λύ-σαισθε	λελυμένοι -αι -α εἶτε (εἶτε)
λύ-οιντο	λύ-σοιντο	λύ-σαιντο	λελυμένοι -αι -α εἶσαν (εἶεν)

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΗ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΣΗΣ ΦΩΝΗΣ

1. Η προστακτική σχηματίζεται στους εξής χρόνους: ενεστώτα, αόριστο, παρακείμενο.
2. Η προστακτική παρουσιάζει αυτό που σημαίνει το ρήμα σαν προσταγή, αξίωση, συμβουλή, παράκληση ή και ευχή εκείνου που μιλά.
3. Η προστακτική ενεστώτα Ε.Φ. προκύπτει από το θέμα του ρήματος και την κατάληξη -ε.
4. Η προστακτική αορίστου Ε.Φ. προκύπτει από το θέμα του ρήματος και την κατάληξη -σον.
5. Η προστακτική ενεστώτα Μ.Φ. προκύπτει από το θέμα του ρήματος και την κατάληξη -ου.
6. Η προστακτική αορίστου Μ.Φ. προκύπτει από το θέμα του ρήματος και την κατάληξη -σαι.
7. Στην προστακτική χάνεται πάντα η αύξηση του αορίστου.
8. Η προστακτική παρακειμένου σχηματίζεται περιφραστικά, με τη μετοχή του ενεργητικού και του μέσου παρακειμένου του ρήματος και την προστακτική του ειμί.
9. Η προστακτική δεν έχει πρώτο πρόσωπο.

ενεστώτας	αόριστος	παρακείμενος
—	—	—
λῦ-ε	λῦ-σον	λελυκώς- κυῖα -κός ἴσθι
λυ-έτω	λυ-σάτω	λελυκώς- κυῖα -κός ἔστω
—	—	—
λύ-ετε	λύ-σατε	λελυκότες -κυῖαι -κότα ἔστε
λυ-όντων/ λυ-έτωσαν	λυ-σάντων/ λυ-σάτωσαν	λελυκότες -κυῖαι -κότα ἔστων (όντων/ ἔστωσαν)

ενεστώτας	αόριστος	παρακείμενος
—	—	—
λύ-ου	λῦ-σαι	λελυμένος -η -ον ἴσθι
λυ-έσθω	λυ-σάσθω	λελυμένος -η -ον ἔστω
—	—	—
λύ-εσθε	λύ-σασθε	λελυμένοι -αι -α ἔστε
λυ-έσθων/ λυ-έσθωσαν	λυ-σάσθων/ λυ-σάσθωσαν	λελυμένοι -αι -α ἔστων (όντων/ ἔστωσαν)